

[Niels Ravn.]

lovforslag. Et enkelt punkt nåede vi ikke igennem med; det gjaldt udlevering af de lægemidler, som landbruget har stor interesse i. Det sorterer jo under den højtærede indenrigsminister, og vi har her endnu ikke kunnet komme frem til andet end det, der står i den apotekerlov, vi vedtog for nogle år siden. Jeg erkender som sagt, at dette spørgsmål ikke hører hjemme i dyrlæge-loven; det er et medicinals spørgsmål, og skal der ske ændringer, må det ske i relation til apotekerloven, når og hvis denne tages op til revision.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale de to ændringsforslag, der har fået enstemmig tilslutning i udvalget, og jeg skal anbefale det således ændrede lovforslag til vedtagelse.

Morten Lange: Som jeg ventede ved første behandling, har dette lovforslag for så vidt haft en glat rejse igennem tinget. Det er temmelig klart, at den højtærede landbrugsminister i hvert fald i denne sag har haft en heldig hånd, og det kan vi så glæde os over.

Jeg kan støtte de ændringsforslag, som er stillet af landbrugsministeren.

Hvad angår det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede ændringsforslag, forekommer det mig, at den formulering, vi har i øjeblikket, om uduelighed som kriterium for, at man kan fratage autorisation, er tilstrækkelig. Formuleringen „gentagen forsømmelse“ giver en vag paragraf, hvor småforsømmelser kan føre til forfølgelse, og den slags bør ikke ind i loven. „Skødesløshed“ er også sådan et overordentlig vagt begreb, så det forekommer mig simpelt hen, at „grov uduelighed“ er det rigtige kriterium, og at loven bør stå med denne ordlyd. Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Iver Poulsen.

Iver Poulsen: Når jeg har stillet mit ændringsforslag, er det for det første, fordi jeg synes, der kunne være god mening i at bringe dyrlæge-loven i overensstemmelse med læge-loven, som i sin § 18 netop omtaler

gentagen forsømmelse, grovere forsømmelse eller skødesløshed i sit kald. Efter læge-loven kan gentagen forsømmelse, grovere forsømmelse eller skødesløshed i kaldet straffes med bøde eller hæfte, men det kan det ikke efter det lovforslag, vi her har til behandling.

Endvidere havde jeg håbet, at den højtærede landbrugsminister ville benytte en god lejlighed til én gang for alle og definitivt at sætte en stopper for en dyrlæges mulighed for øjensynlig i berigelseshensigt i det uendelige at foretage lovstridige handlinger ved at udlevere receptpligtig medicin til ukyndige. Når samfundet nu engang har vedtaget, at der er noget, der skal hedde en recept, må der være en mening med en sådan bestemmelse. Meningen er bl. a., at man vil sikre befolkningen mod de uheldige virkninger, som kan følge med anvendelse af visse lægemidler, hvis de ikke anvendes med forstand, og at de skal anvises af de mennesker, der har ret til at udstede recepter, d. v. s. læger, dyrlæger og tandlæger, som har den videnskabelige baggrund for at kunne bedømme anvendelsen af et lægemiddel, som kan have højst uheldige bivirkninger i den ene eller den anden retning. Det vil altså sige, at man med recepten ønsker at beskytte befolkningen mod misbrug eller mod forkert brug af mange vigtige lægemidler, der som nævnt kan have højst uheldige bivirkninger.

Apotekerloven fastsætter, hvilke lægemidler der er receptpligtige og kun må udleveres efter recept; det er samfundets indgriben. Og vi har love og bestemmelser angående produktion og handel med dyriske levnedsmidler, der tager sigte på dels at forhindre, at disse levnedsmidler forurenes af visse lægemidler og disse lægemidlers biprodukter, dels at beskytte den menneskelige organisme mod disse lægemidlers og deres biprodukters uheldige virkninger.

Endelig har vi jo bekendtgørelsen af 12. oktober 1961 om forbud mod kemoterapeutika, herunder antibiotika samt antibiotikadestruerende stoffer i mælk og fløde. Denne bekendtgørelse forbyder en dyrlæge at udlevere kemoterapeutikaholdige, herunder antibiotikaholdige lægemidler, der kan anvendes til yver- og børbehandling af koen.

De enkelte ting, jeg her har trukket frem, viser, at samfundet har en virkelig inter-